

[Gottschalck-Hansen.]

ministeriets eller, højtærede statsminister, folkekirkens eller udenrigsministeriets eller andre steder? Vil man skabe et ordentligt klima, så bør dog den, der har hovedansvaret, også være den, der først af alt angiver tonen, men det synes mig at være en dårlig tone i dette tilfælde.

Ministeren vedstår sin udtalelse — det blev også gentaget den 22. oktober i dagbladet Berlingske Tidende, og jeg synes, det er mandigt, jeg synes det er absolut korrekt, at man, når man har sagt noget, står ved det. Jeg fatter bare ikke, at man kan beskæftige sig med et arbejdsområde som det, der er henlagt under den højtærede minister, når man har den indstilling over for de mennesker, man arbejder sammen med. Forholdet er jo dette, at der findes ikke en eneste befalingsmand i kongeriget Danmark, der ikke på et eller andet tidspunkt har været værnepligtig befalingsmand. De skal alle igennem den passage, og det hedder her klart og tydeligt, at de er ukvalificerede. Ministeren siger: enig.

Det hedder også fra den unge rekruts side, at man piller ud, og så kommer der dem, der bruger disse ukvemsord. Hvem er man? Det er regimentschefer, det er bataljonschefer, og det er kompagnichefer. Det er både oberster, oberstløjtnanter og majorer, der har denne udtagelsesret. Disse klandres jo også som uegnede. Jeg synes, at den højtærede minister har stillet sig — og det er det, mit spørgsmål går ud på — i en højt ejendommelig position, når han synes, det er ret og rimeligt, at en ressortminister på den måde taler fordømmende og nedsættende om en betragtelig del af de tjenestemænd, der er ham undergivet, og som i situationen — det må vi jo ikke glemme — er det uden fri vilje, fordi de er værnepligtige befalingsmænd. Ministeren har altså her vedstået dette. Jeg beklager det. Hvis min opfattelse er forkert, har den højtærede minister jo lejlighed til at korrigere mig nu. Jeg vil med interesse afvente den højtærede ministers svar.

Forsvarsministeren (*Victor Gram*): Jeg tillægger det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen normal opfattelsesevne, men jeg har en fornemmelse af, at det ærede medlem her ikke blot læser den gengivelse, der

var i Aktuelt af den samtale, den menige og jeg havde, men også har opfattet den redegørelse, jeg gav for et øjeblik siden, omtrent som man plejer at sige om en vis mand o. s. v.

Jeg har ikke på noget tidspunkt vedstået den påstand, som det ærede medlem her gav udtryk for. Jeg har tværtimod i min redegørelse her og ved forskellige lejligheder sagt, at jeg ikke har givet tilslutning til udtrykket halvsadister o. s. v. Hvis man endelig ville analysere hele referatet og lade være med at rive enkelte ting ud af deres sammenhæng, så vil jeg tro, at det ærede medlem også med den normale opfattelsesevne, som han er i besiddelse af, vil kunne se essensen i dette spørgsmål. Jeg har ikke andet at sige, end at jeg henholder mig til den redegørelse, jeg har givet, og at jeg blankt må afvise, at jeg har udtalt mig i den retning, som det ærede medlem tillægger mig.

Gottschalck-Hansen: Jeg vil gøre den højtærede forsvarsminister opmærksom på, at jeg indledte med at sige, at det citat, jeg anvendte, var udtaget af helheden, men dette kan vi jo komme tilbage til. Vi mødes ved næste korsvej, når forsvarets mandsskabsforhold skal debatteres. Men det er ikke det, der har haft interesse i dag; det er den højtærede forsvarsministers tiltrædelse af påstande, som klandrer befalingsmænd i det danske forsvar. Jeg ved da godt, at der er brodne kar i alle lande, ja, jeg kan glæde statsministeren med at sige, at det er der også i folkekirken, det er der alle vegne. (*Afbrydelse*). Ja, ja, også i folkettingen; der er mange, umådeligt mange.

Men det, der har vakt opsigt, er den påstand, at det er normalt, og at ministeren ikke har sagt imod, ikke har søgt at korrigere og rette det i et blad, der formentlig står ham nær, det, der er citeret om halvsadister. Ministeren har ikke afvist dette, skønt der har været rig lejlighed til det; han vedstår, at citatet er rigtigt.

Jeg synes ikke, ministeren er kommet godt ud af denne sag — det må jeg ærligt og redeligt vedstå. Jeg har citeret fra det dagblad, der omtaler interviewet, jeg har refereret dette, og ministeren har ikke taget afstand fra det; og der har dog været rig lejlighed dertil. Den 22. oktober accepterede